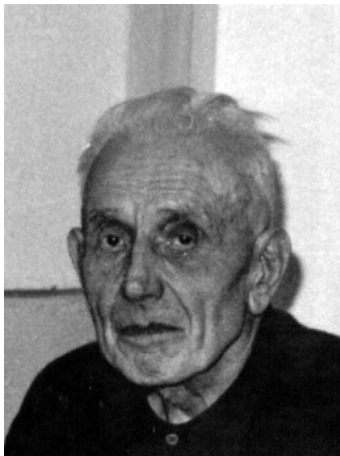

FILIPOWIAK PIOTR (1895-1984)

Urodził się 15 czerwca 1895 roku w Dzieżczynie w rodzinie chłopskiej. Syn Jana i Marianny z domu Poprawa. Uczęszczał do szkoły elementarnej w Poniecu. Brał udział w I wojnie światowej jako żołnierz armii niemieckiej. Walczył na froncie francuskim. Po zakończeniu wojny powrócił w rodzinne strony. Od 20 stycznia 1919 roku uczestniczył w powstaniu wielkopolskim. Brał udział w walkach na froncie południowym, m.in. pod Miejską Górką, Rawiczem i Kępem. Służbę wojskową kontynuował w 11. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 69. pułk piechoty), z którym walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Po jej zakończeniu pozostał w Wojsku Polskim jako podoficer zawodowy.

W trakcie służby wojskowej 4 czerwca 1923 roku w Koźminie zawarł związek małżeński z Władysławą Raczkiewicz. Ze względu na zły stan zdrowia w 1933 roku w randze sierżanta przeniesiony został do rezerwy. Od 1935 roku mieszkał w Piaskach. Pracował na stanowisku kierownika piekarni. W grudniu 1939 roku został wysiedlony do Generalnego Gubernatorstwa (Rawa Mazowiecka). Tam działał w konspiracji (ZWZ-AK) pod dowództwem mjr. Marcina Talarczaka. Następnie pełnił funkcję łącznika z 2. Dywizją Piechoty w Sandomierzu (dowódca płk „Lin”).

Zmarł 11 listopada 1984 roku. Pochowany został na cmentarzu w Strzelcach Wielkich.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Walecznych, Wielkopolski Krzyż Powstańczy, Medal za Wilno, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Odznakę Grunwaldzką.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; Centralne Archiwum Wojskowe, *Teczka personalna Piotra Filipowiaka*, sygn. KA/BP 4826/57; informacje brata Franciszka Filipowiaka; USC Piaski; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 111.